

TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Spørgsmål

Tale ved samråd om corona og mink den 28. oktober 2020.

Fødevare-, fiskeri- og ligestillingsministerens besvarelse samrådsspørgsmål E stillet den 7. oktober 2020 af Erling Bonnesen (V) og samrådsspørgsmål F stillet den 9. oktober 2020 af Orla Østerby (KF) og Per Larsen (KF).

Samrådsspørgsmål E: Vil ministeren redegøre for regeringens holdning til mink- og pelsproduktion i Danmark og oplyse, hvordan regeringen vil tilrettelægge fremtidige sikre rammevilkår for mink- og pelsproduktionen i Danmark? Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at sikre, at det for minkavlerne i Danmark er muligt at se en fremtid for investeringer i produktion og salg af minkskind? Ministeren bedes bl.a. forholde sig til, at de mange nedslagtninger presser mulighederne for at have tilstrækkeligt fremtidigt avlsmateriale.

Samrådsspørgsmål F: Mener ministeren, at det er proportionalt at slå millioner af mink ihjel pga. corona? Vil ministeren sikre fuld compensation til de berørte avlere på kort og langt sigt? Gør det slet ikke indtryk på ministeren, at dyrlægerne kalder det

unødvendigt, at man slår mink ihjel på farme, hvor minkene har dannet antistoffer?

Svar [MAX 1000 ord = 10 min]

Svar – samrådsspørgsmål E:

Det er regeringens holdning, at der også fremover bør være mulighed for hold af mink i Danmark med henblik på pelsproduktion, men selvfølgelig fortsat underkastet en række regler, bl.a. om dyrevelfærd.

Reglerne om beskyttelse af pelsdyr gennemfører Europarådets rekommandation om pelsdyr.

I 2011 blev det obligatorisk, at minkbesætninger skulle have en sundhedsrådgivningsaftale, der indebærer, at der fire gange årligt kommer en besætningsdyrlæge på rådgivningsbesøg med fokus på minks sundhed og velfærd. Det skal dog bemærkes, at der i forbindelse med corona-situationen er givet dispensation fra besøgskravet frem til marts 2021.

Derudover har der siden 2012 været fastsat konkrete uddannelseskrav, der i dag indebærer, at personer, som har det daglige ansvar for driften af en minkfarm, skal have gennemført en uddannelse, så de har de fornødne faglige kvalifikationer og færdigheder til at udføre arbejdet - medmindre de kan dokumentere tilstrækkelig praktisk erfaring med drift af en minkbesætning. Desuden skal

driftsansvarlige for minkbesætninger løbende gennemføre efteruddannelse hvert tredje år.

Der er også fastsat regler om husning og hegning af mink, som har til formål at hindre, at mink kan slippe fra farmene ud i naturen til skade for den vilde fauna.

Den fremtidige minkproduktion vil fortsat skulle opfylde disse krav af hensyn til dyrevelfærden og med henblik på beskyttelse af den vilde fauna, så det kan sikres, at der også fortsat vil være tale om en forsvarlig produktion.

I forhold til muligheden for at skaffe avlsmateriale til de minkfarme, der har fået aflivet deres avlsdyr i forbindelse med bekæmpelsen af COVID-19 i mink, er det efter regeringens opfattelse et spørgsmål, som først og fremmest må håndteres af pelsdyravlerne selv.

Heldigvis er størstedelen af landets minkfarme indtil videre gået fri af sygdommen, og af de foranstaltninger, som det har været nødvendigt at iværksætte for at begrænse smittespredningen – og der bør derfor være mulighed for på et senere tidspunkt, at indkøbe og indsætte nye avlsdyr fra besætninger, som ikke har fået deres dyr aflivet.

Samtidigt vil jeg i den forbindelse minde om, at de minkavlere, som har fået aflivet deres besætninger,

jo faktisk får udbetalt erstatning fra statskassen, herunder compensation for aflivning af avlsdyr.

Svar - Samrådsspørgsmål F:

COVID-19 er en alvorlig trussel mod samfundet som helhed, og jeg vil derfor gerne slå fast, at hensynet til folkesundheden kommer først og at beslutningen om aflivning af ikke-smittede mink er truffet ud fra dette hensyn.

Jeg har noteret mig kritikken af denne beslutning, uden at det dog er gået helt op for mig, hvordan kritikerne forestiller sig, at vi alternativt kan håndtere den alvorlige situation vi står i, og hvilke af sundhedsmyndighedernes vurderinger og anbefalinger det er at man mener, at jeg bør undlade at agere på?

Når det er sagt, er regeringen selvsagt bevidst om, at det er en alvorlig situation som minkbranchen nu befinder sig i, og det er bl.a. af hensyn til mink-erhvervets mulighed for at overleve, at vi nu arbejder for at bekæmpe og inddæmme smitten.

Samtidigt bliver der også ydet erstatning til de minkavlere, hvis farme er blevet smittede. Erstatningen ydes efter en erstatningsordning, der har eksisteret i mere end 30 år. I henhold til denne ydes der fuld erstatning for de aflivede mink, og herudover 20 pct. driftstabserstatning, dvs. delvis dækning for tabet af avlsdyrenes merværdi.

Ordningen gælder for såvel minkavlere som landmanden, hvis dyr skal aflives pga. fugleinfluenza eller kogalskab. Princippet for erstatning er således ens for alle – uanset hvilke dyr man har.

Ved aflivning af ikke-smittede besætninger, der er beliggende inden for en radius af 7,8 km fra en smittet besætning, ydes der fuld erstatning for dyrene og fuld driftstabserstatning, da denne situation er at sidestille med ekspropriation.

Beslutningen om at overgå til en strategi med aflivning af smittede, samt omkringliggende besætninger blev således truffet på grundlag af sundhedsfaglige vurderinger af de krav om hygiejne, brug af værnemidler og smittebeskyttelse, der den 7. juli 2020 blev iværksat under den hidtidige strategi – og hvor det måtte konstateres, at de oprindelige krav ikke har været tilstrækkelige til at inddæmme smittespredningen i Nordjylland.

På den baggrund har Fødevarestyrelsen iværksat en procedure, hvor man som udgangspunkt afliver de nyest smittede besætninger og besætninger i nye områder først, og herefter afliver besætninger, der tidligere er påvist smittede. Dette sker med henblik på mest effektivt at inddæmme smitten.

Parallelt hermed aflives de ikke-smittede besætninger i en zone på 7,8 km rundt om de smittede besætninger. Denne zone er fastsat på

baggrund af risikofaktorundersøgelser udført af Statens Serum Institut og Københavns Universitet som har vist, at afstand til den nærmeste smittede minkfarm, sammen med besætningsstørrelse, var de eneste signifikante risikofaktorer forbundet med risikoen for, at en minkfarm bliver smittet med covid-19.

Fødevarestyrelsen vurderer, bl.a. på baggrund af hidtidige erfaringer og den observerede spredning, at der stadig er grund til at fastholde den nuværende strategi for aflivning.

Det kan dog blive nødvendigt at ændre strategien, hvis der kommer ny viden eller nye tiltag, som kan vise sig at være lige så effektive til at bremse smittespredning af COVID-19 i mink.

Fødevarestyrelsen undersøger derudover adskillige andre mulige smitteveje og er i kontakt med både personale, foderleverandører, maskinstationer, vikarbureauer og dyrlæger, som har deres færden på farmene.

Statens Serum Institut arbejder også med at finde sammenhænge og kobler viden om COVID-19 smittede personer til lister med personkredse, der er knyttet til minkproduktionerne.

Men samlet set kan det siges ganske kort; mink inficeret med COVID-19 kan smitte mennesker – og det udgør en trussel for folkesundheden.

Coronavirus er generelt kendt for at kunne mutere. I den specifikke minkvariant, der er fundet i Danmark, er der mutationer i et område af virus, der kan berøre effekten af vacciner mod COVID-19.

Sundhedsmyndighederne har udtrykt bekymring for, om virus kan mutere i en sådan grad, at vacciner til beskyttelse af mennesker vil have en reduceret effekt.

Ifølge Statens Serum Institut udgør de danske minkbesætninger potentielt et meget stort reservoir for COVID-19, med stor risiko for yderligere mutationer. Statens Serum Institut vurderer, at den fortsatte udvikling af virus i mink, med flere og flere mutationer, og spredning til mennesker, kan udgøre en potentiel fare for folkesundheden.

I forhold til, om det gør indtryk, at nogle dyrlæger siger, at vi ikke behøver at slå mink med antistoffer ihjel, så vil jeg sige, at det gør indtryk.

Men COVID-19 er ikke alene et problem i minkfarmene, men udgør også en alvorlig trussel mod samfundet som helhed, så i denne sag læner regeringen sig op af sundhedsmyndighedernes anbefalinger.

Ligeledes har jeg noteret mig, at Den Danske Dyrlægeforening har givet udtryk for, at foreningen

bakker op om sundhedsmyndighedernes forsigtighedsprincip.

Samtidigt overvåger myndighederne naturligvis fortsat udviklingen nøje, og tager løbende stilling til situationen.

Dette gælder for eksempel i forhold til, hvorvidt det vil være muligt, at kunne friteste mink, der blev smittet tidligt i forløbet. Her afventer jeg en samlet vurdering af de veterinære og sundhedsmæssige risici, og det vil blive på denne baggrund, at der træffes en beslutning.

Ligeledes må vi erkende, at udviklingen i COVID-situationen er en stor ubekendt – og det er et forbehold som vi må tage, når vi diskuterer både konsekvenser og fremtidsudsigter - for minkbranchen og de mange andre brancher, som er berørte af situationen også.

Og her vil jeg igen anmode om at debatten nuanceres, så at det er den samlede strategi der diskuteres, og ikke de enkelte elementer hver for sig.